

BARBORA

g o l f r e s o r t

GOLF RESORT BARBORA

O B S A H

❶	KAPITOLA	Úvod	7
❷	KAPITOLA	Trocha historie	9
❸	KAPITOLA	Jak se staví Barbora	13
❹	KAPITOLA	Jak se staví Barbora II.	21
❺	KAPITOLA	Barbora 1–18	23
❻	KAPITOLA	Závěr	95
❼	KAPITOLA	Shrnutí	97

Ú V O D

Golfové hřiště. Nekonečné zelené plochy. Souznění přírody a lidské činnosti Vršky, plochy, lesní zákoutí, rybníčky a potůčky, upravené cesty. To je jeden z pohledů, pohled technika a architekta. Zkusme ale jiný: paprsky slunce odrážející se v ranní rose. Vítr čeřící vlnky na čerstvě sestřiženém trávníku. Procházky v přirozeně upravené krajině, na které není zásah lidské ruky téměř znát. Místo, kde jste s přáteli či kolegy všichni společně, a přesto každý sám za sebe – kde vědomí společného prožitku pomůže navázat vztahy a zboří překážky. A co pohled golfisty? Ladně tvarované fairwaye, dokonale střižené a takticky rozmístěné písečné překážky zvané bunkery. Příležitost posouvat hranice sebe sama.

Golf je královská, starobylá a férová hra gentlemanů, která se dnes řadí mezi tři nejmasověji provozované sporty světa. Těch, kteří golf hrají, a také těch, díky kterým se golf vůbec může v Česku hrát, přibývá. Jsou to lidé, pro které je golf filozofií, životním cílem, splněným snem. Část jejich srdce a jejich života patří golfu. Golf Resort Barbora je přesně takovým dílem, splněním snu lidí, kteří se na jeho výstavbě podíleli. A kteří na něm nechali kus srdce a života.

Hřiště jim jejich snahu a péči vrací každý den zpátky.

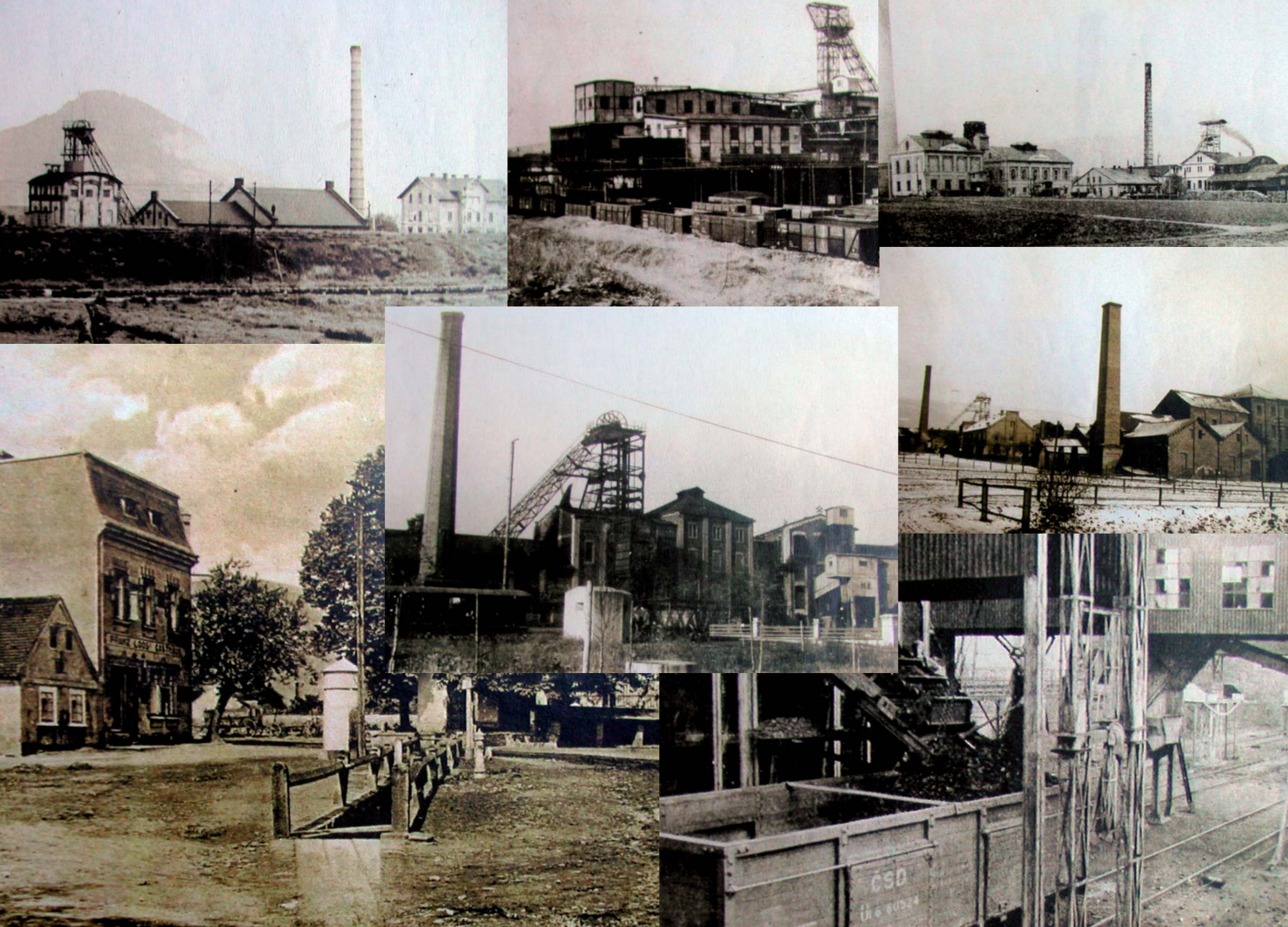

T R O C H A H I S T O R I E

Hřiště se nachází v prostorách bývalého dolu Barbora. V místech, kde jsou nyní fairwaye, odpaliště a greeny, byly výsypky, dopravní cesty, technické zázemí lomu, obslužné provozy... Celá krajina byla hustě provrtaná dírami, aby mohla hlavní důlní šachta odvětrávat. Když byla v 60. letech minulého století ukončena těžba, důl byl zatopen a vzniklé vodní ploše se začalo říkat vodní nádrž Barbora. Na Barboře je jedna z nejčistších vod široko daleko, nádrž funguje jako rezervoár pitné vody. Celá oblast bývalého dolu slouží k rekreaci pro významnou část severních Čech, navštěvují ji tisíce lidí za víkend. V oblasti platí přísná pravidla, a proto tu nevznikly hotely, kempy ani pláže, kde by byla hlava na hlavě.

Poprvé se o golfu v prostorách současného resortu Barbora začalo mluvit někdy okolo roku 1999. Několik nadšenců, kteří velmi rádi proháněli tvrdé míčky po těch málo hřištích, co v Česku tenkrát fungovala, se rozhodlo, že se chtějí do české golfové historie zapsat víc než jen jako dobří hráči. Rozlehlý prostor na místě bývalého dolu Barbora se jim zdál být ideální: „Tady to je super louka, tady uděláme hřiště!“

Právě tehdy vznikly první tři jamky, základ dnešního hřiště. To tehdy existovalo pouze ve snech a představách zakládajících členů klubu. Za 13 let se okolo původních několika málo nadšeneckých drah vybudoval nádherný golfový areál se vším všudy. Je tu osmnáct jamek, klubovna se sportovním, tréninkovým a technickým zázemím. Cesta k nim ale nebyla jednoduchá. Ze tří jamek se stalo šest, pak devět, a všechno to byly krátké a malé dráhy – dnešními slovy by se řeklo golfová akademie. Tehdy se poprvé někteří členové klubu rozhodli, že z nadšeneckého snu se stane golfový projekt. Relativně „pokročile“ navržené devítijamkové hřiště sloužilo několik let, ale bylo potřeba jít dál. Současné osmnáctijamkové hřiště je tradice, pýcha i výzva zároveň. Také veškeré soutěže se v golfu hrají právě na osmnáct jamek.

Od nápadu k projektu vedla ale dlouhá cesta, bylo třeba vypořádat se s nejednou překážkou – hřiště například protíná veřejná komunikace. Každé dobré golfové hřiště také respektuje zásady krajiny, ve které vzniká, a každý dobrý design odpovídá ambicím těch, kteří jsou v dané lokalitě na golfu očekáváni. Na území Golfového Resortu Barbora jsou chráněné lokality a poměrně dlouhou dobu trvalo najít optimální a důmyslný sled jamek. Oproti zemím, kde se golfové hřiště budují na rovných zelených loukách, to na Barboře takhle jednoduché nebylo. V zahraničí je navíc daleko rozšířenější golfová turistika, kdežto u nás se hřiště orientují spíše na domácí klientelu – aspoň prozatím. Golf Resort Barbora se svou strategickou polohou poblíž česko-německých hranic by toto zažité dogma mohl změnit.

Golfové hřiště tak koncem prvního desetiletí nového milénia chtělo růst. Malá devítka překročila práh golfové adolescence a majitelé hřiště se rozhlédli široce do okolí. Bylo jim jasné, že pokud chtějí víc, pokud chtějí mít to nejlepší hřiště, musí nastoupit zkušenosti a nejvyšší kvalita. A proto bylo rozhodnuto angažovat golfového profesionála. Jeho úkol byl jednoduchý: navrhnout osmnáctijamkové hřiště tak, aby vyhovovalo zásadám moderního golfu a aby jeho návštěvníci získali pocit, že jiná golfové hřiště jsou vlastně zbytečná.

JAK SE STAVÍ BARBORA

Návrhem nového hřiště byl pověřen golfový profesionál Alan Babický. Na Barboře nejdříve vyučoval golf. Po měsících výukové a poradenské spolupráce najednou slovo dalo slovo a Babický začal připravovat první návrhy trasování budoucího osmnáctijamkového hřiště. „Vybírali jsme z šestnácti návrhů sledů jamek, které se mi podařilo vytvořit pro danou lokalitu. Z té původní devítky si svůj charakter zachovaly tak tři, maximálně čtyři jamky,“ usmívá se Alan Babický. „Jednou ze základních věcí bylo přesvědčit majitele hřiště, že nestavíme k původním a tehdy existujícím devíti jamkám dalších devět, ale že tvoříme organické osmnáctijamkové hřiště s tzv. mistrovskými parametry. A že vybudujeme špičkový tréninkový prostor.“

Když chcete postavit kvalitní golfové hřiště, musíte především myslet na to, jací hráči budou na hřišti hrát, jak uvažují, co cítí, co je motivuje, co stresuje atd. A dále existuje celá řada designérských zásad, které – ač zní velice logicky – jsou velmi často opomíjeny: jamky musí být zajímavé a korektně herně navržené, jejich náročnost musí být logicky gradovaná, jednotlivé pohledy musí lahodit vašemu oku a hra vás musí vtáhnout, nutí vás přemýšlet a zvažovat. Ten, kdo si hřiště projde, musí mít po hře dobrý pocit – nejenže si dobře zahrál, ale strávil několik hodin v příjemném prostředí. „Většina běžných hřišť na světě si je svým způsobem něčím podobná – má stejné typy

*Stavba můstku přes potok
Bouřlivec, jamka č. 7*

Vlevo: Stavba greenu na jamce č. 3

Vpravo: Golfové hřiště potřebuje zavlažování a čerpací stanici

zvlnění, stejně umístěné greeny, typologicky stejné jamky, stejně tvarované fairwaye a podobně,“ říká Alan Babický. „Já jsem chtěl udělat inteligentní a především správně navržené české hřiště, které by zapadalo do české krajiny, nechtěl jsem zbytečně kopírovat to, co je třeba i slavné, ale z čeho by nakonec vznikla jen ‚česká verze‘. S přihlédnutím ke stavebním, půdním, časovým a jiným možnostem jsem se nechal volně inspirovat stylem designu, který je dnes považován za klasický – až retro.“

Ve třicátých letech minulého století vzniklo mnoho dnes slavných hřišť, která ohromují svou jednoduchostí a strategickou vyspělostí. Design hřiště Barbora je nový, a zároveň v něm oko odborníka nalezne retropříchuť některých z nejslavnějších designů golfové historie. Na hřišti není nic na odiv, nic samoučelného, golfový minimalismus na vás dýchne na každé jamce. Design využívá prostoru, který byl této krajině dán shůry. Nevidíte ty stovky a tisíce hodin práce, které za současnou podobou hřiště stojí. Nenapadne vás například, že dlouhá travnatá rovina byla ve skutečnosti nehratelný svah. Drtivou většinu terénních úprav nepoznáte a hřiště působí dojmem, že tu stojí přes sto let. Když se na jedné z posledních jamek zadíváte na závěrečný praporek a zahlédnete nádherně osvětlenou konturu greenu na pozadí lesa, uvědomíte si, že každá z osmnácti jamek na Barboře má své zvláštní kouzlo a zcela nezaměnitelný umělecký ráz.

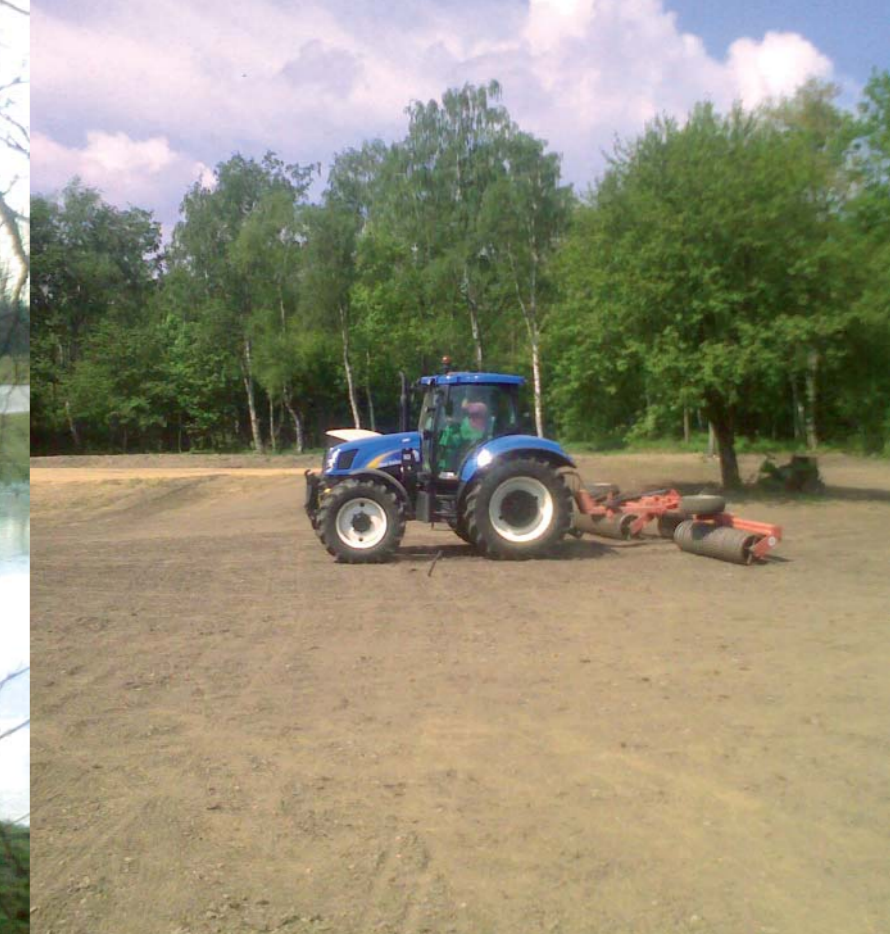

„Ve třicátých letech minulého století, když designéři neměli k dispozici úžasně sofistikovanou mechanizaci, museli ke konstrukci hřišť přistupovat jinak,“ pokračuje Alan Babický. „Teprve posledních 40 let vypadají všechna moderní hřiště dost podobně. Vymodelované greens, po vrstevnicích vedené kontury bunkerů, jedno hřiště – technicky vzato – jako druhé. Někteří architekti dokonce dokážou postavit na zakázku hřiště, které vypadá, jako by ho přivezli z druhého konce světa... Barbora je ale jiná. Živá, přirozená, mladá, šťavnatá a nenápadná dívka, jejíž úsměv a gesto vás chytí za srdce. Podejte jí na prvním odpališti ruku a nechte se vést s očima a hlavou dokořán.“ I to, co je postavené nově, tak na Barboře vypadá, jako by tam stálo dlouhá léta, a Alan Babický se s vámi klidně vsadí, že to nepoznáte.

Z hřiště nevidíte ani jednu industriální stavbu, kterými je areál Barbora obklopen – až na jeden vysoký cihlový komín. Ten naopak dodává romantickému pohledu zajímavý retrofeeling. Golfový design pracuje s minimalistickým přístupem, který velí: neměň krajinu tam, kde to není nutné, udělej jen to nejnütnější tak, aby hřiště bylo zajímavé, příjemné a jamky a pohledy lehce zapamatovatelné. „Přijdete třeba na úbočí svahu a uvědomíte si, že to úbočí se dá technicky snadno znásilnit, dá se vyříznout a vyplnit, vznikne nová fairway, která bude elegantní, fantasticky kvalitní – a neuvěřitelně nudná. Což nechcete, a tak to uděláte jinak. Barbora byla přesně tento případ,“ dodává Alan Babický.

Při navrhování hřiště musíte vzít v potaz spoustu faktorů – technických, strategických i estetických. Spousta zásadních úvah spočívá v rovině fantazie – při navrhování hřiště vlastně hrajete na dálku a představujete si, kdo stojí na odpališti a kdo je vlastně vašim zákazníkem a aktuálně soupeřem... hráčem hřiště, které vzniklo podle vašich snů. Nejprve musíte vzít do úvahy prostor, který máte k dispozici. Očekává se, že hřiště bude mít par 72 a relativně symetrické dvě poloviny. Zároveň každá devítka musí mít svou gradaci, a gradace druhé devítky musí být zajímavější, pestřejší. A je zde spousta dalších věcí. Golfisty například nebaví dlouhé přechody mezi jamkami. Na Barboře je jen jedno místo, kde musíte mezi jamkami přejít asi 200 metrů, jinak vše navazuje tak, jak se sluší a patří. Situace na

Barboře byla výrazně komplikována tím, že tu bylo původních devět jamek, které musely být nějakým rozumným způsobem zakomponovány do budoucích osmnácti jamek.

Hřiště je určeno pro rekreační hráče, proto na něm nenajdete technicky extrémně náročné údery jako například dlouhé nucené přestřely. Vždy máte k dispozici variantu okolo. Ani greeny nejsou nijak moc složité – to je sice moderní trend, rekreační hráče ovšem dost často odrazuje. „Skoro bych řekl, že hřiště je těžší strategicky než technicky. Dbal jsem na to, aby správně vymyšlená a zahraná rána byla odměněna. Podařilo se nám najít velice atraktivní sled jamek. Tolik diskutovaná monotónnost moderních českých designů je na Barboře zcela mimo úvahu. Co jamka, to originál, jiná strategická úvaha,“ dodává Alan Babický.

*Vlevo: Golfové hřiště
potřebuje pravidelně
a řádně zavlažovat*

JAK SE STAVÍ BARBORA II.

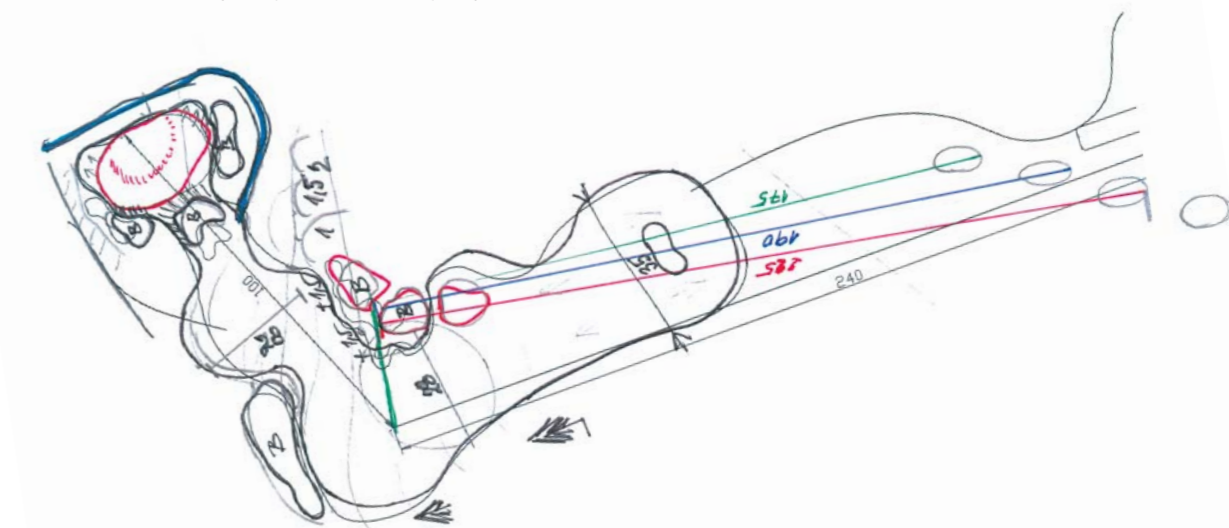
Nad prvními návrhy se sešli někdy v roce 2011 Petr Ocásek, Alan Babický a dobrý duch hřiště, hokejový internacionál Jiří Bubla. Finální podoba vznikla pak z dlouhých diskuzí a „tvrdých bojů“ uvnitř realizačního týmu o každý detail. Na hřišti je stejný počet parů 3 jako parů 5, dvě symetrické devítky s parem 36. Čtyřikrát během cesty po osmnácti jamkách protnete centrální místo. Obtížnost dvou symetrických a na sebe navazujících devítek postupně graduje. Na hřišti nebude díky vhodně zvolenému sledu jamek nikdy fronta.

Prvních devět jamek vás připraví na obtížnější výkony v druhé devítce. Na Barboře si prostě zahrajete moderní strategický golf. Defenzivní první rána, heroická první, agresivní druhá, malý členitý green, velký rovný green, těžké bunkery, lehké bunkery, krátký par 4, dlouhý par 4, povinně dostřelitelný par 5, asi nikdy nedostřelitelný par 5, jamky, které z odpaliště vypadají nesmyslně těžké, ale jen do chvíle, než k nim objevíte správný klíč... a mnoho dalších strategických nuancí. Začínáte pohodovými až vycházkovými ranami. Co jamka, to jiná výzva. Sedmička jako šťastné číslo mnoha lidí dává snadnou šanci na par, ale vyzývá i k velkému pokušení. Devítka je dech beroucí technický bonbónek. Třináctka je přesně to, co se sebou číslo numeologicky přináší – špatně zvolená hůl či technická chyba a je po skóre. Samotný závěr je velmi napínavý jak pro hru na jamky, tak pro hru na rány – obtížně dostřelitelný par 5, těžký par 3, velmi snadno dostřelitelný par 5, ale relativně úzký, a úplně na závěr poměrně náročný par 4, nejdelší na hřišti, za jehož greenem stojí mohutný košatý strom, který znáte z propagačních materiálů i ze skleněných stěn klubovny – jeho majestátnost zaujala management areálu natolik, že se z něj stal symbol a logo resortu.

Nezanedbatelným hlediskem při výstavbě Barbory byla také bezpečnost. Hřiště splňuje ve všech ohledech nejmodernější bezpečnostní požadavky. I když rána hodně „uletí“, ostatní hráči jsou v bezpečí. V tomto ohledu dodržuje design Alana Babického nejmodernější požadavky. S masovým rozvojem golfu se totiž již jen velmi málo setkáte s tím, že byste byli na hřišti sami. Na Barboře vám to rozhodně nehrozí, zvláště díky opravdu příjemnému a ke hře vybízejícímu prostředí. Pojdme se na něj nyní podívat, projdeme si Barboru jamku po jamce.

První jamka je tradičně „zahřívací“, má být předkrmem, snad i ukázkou toho, co hráče na hřišti čeká. Na první odpaliště přicházejí s očekáváním a někteří i trochu s obavami – přesně proto je jamka navržena tak, aby se hráč připravil a rozehrál. Nemusí hrát nejtěžší hůl, ani předlouhou ránu. První úder může být i relativně krátký. Po 170 metrech je green na dostřel. Kdo chce, může hrát snadnými holemi na strategicky spolehlivé bogey. Heroická varianta pro pokročilejší hráče vyžaduje technicky dokonalé draw nebo přestřelení prvních bunkerů – hráč získá velikou výhodu, dostane se totiž do těsné blízkosti greenu, jenže ho čeká krátká rána necelým švihem, která vyžaduje dokonalé provedení, jinak se na mělkém korunovitém greenu neudrží. Místo dopadu se pak může pochlubit příjemně tvarovanou plochou, vyvýšenou lehce nad úroveň terénu. „Jamka je vytvořena tak, aby u ní člověk přemýšlel. Spousta hráčů se snaží dostat co nejdříve na green, je to technicky hodně zajímavý začátek,“ komentuje zahřívací jamku Jiří Bubla. Ano, opravdu to na green první ranou láká, ale není to optimální volba – když na green přijdete, tak ze strany potenciální první rány se na něj hraje hodně špatně, což ovšem zjistíte až ve chvíli, kdy už na něm jste. První jamka tedy ukazuje přesně strategii celého designu, nenechte se ošálit a nalákat. Za všech okolností přemýšlejte jako při prostorových šachách. První tah partii nevyhraje, ale může ji významně zkomplikovat.

Vlevo: Bunker před první jamkou

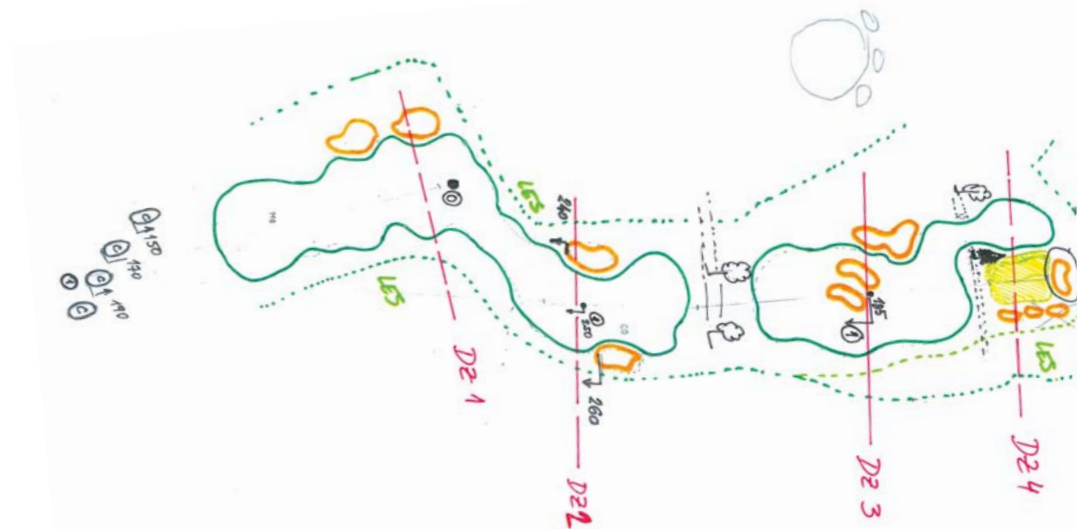
*Vlevo i vpravo: Green
jamky č. 1*

Druhá jamka byla shůry dána. Upravovalo se jen posledních 100 metrů a prostor pro umístění greenu, aby vynikl působivý pohled na linii horizontu. První rána nemusí být technicky dokonalá, stačí „běžný slice“, hráč se jen musí perfektně namířit tak, aby ohnutá rána minula les vpravo i vlevo. Ti, kteří se budou chtít pokusit dostat na green druhou ranou, mají výbornou možnost, situace je přehledná, nicméně bunkery za greenem hrozí, že hráč nešvihne dostatečně přesvědčivě...

Od začátku bylo jasné, že se bude jednat o par 5. Jamka díky své unikátní přírodní scenérii a střídmemu designu, který ovšem nabízí několik strategických variant, aspiruje na jednu z nejhezčích v republice, přinejmenším na jeden z nejhezčích parů 5. Když navíc jdete po pravé straně, je tam bývalý železniční násep, kterým se v někdejším dole vozilo uhlí z šachty. Je tam vidět silný val, který se mezitím surovou rekultivací sám zalesnil. Na jamce je také první příčná vodní překážka – přesně v té vzdálenosti, kde by si ji autoři hřiště vykopali, kdyby ji tam neumístila příroda sama. Když dobře zahrajete první ránu, ani si nevšimnete, že tam nějaká překážka je – jde o další znak střídmeho a chytrého minimalismu, jehož duchem je hřiště prodchnuto. Na první ránu čeká jediný bunker. „A ten má spíše psychologický význam,“ říká Jiří Bubla. Když dobře namíříte, tak vám les „uhne“ a míček dopadne přesně tam, kam dopadnout má. Pokud ovšem ránu pošlete hodně vedle, tak vás jamka ihned a po právu vytrestá. Ale takový je sport!“

Vlevo: Fairway

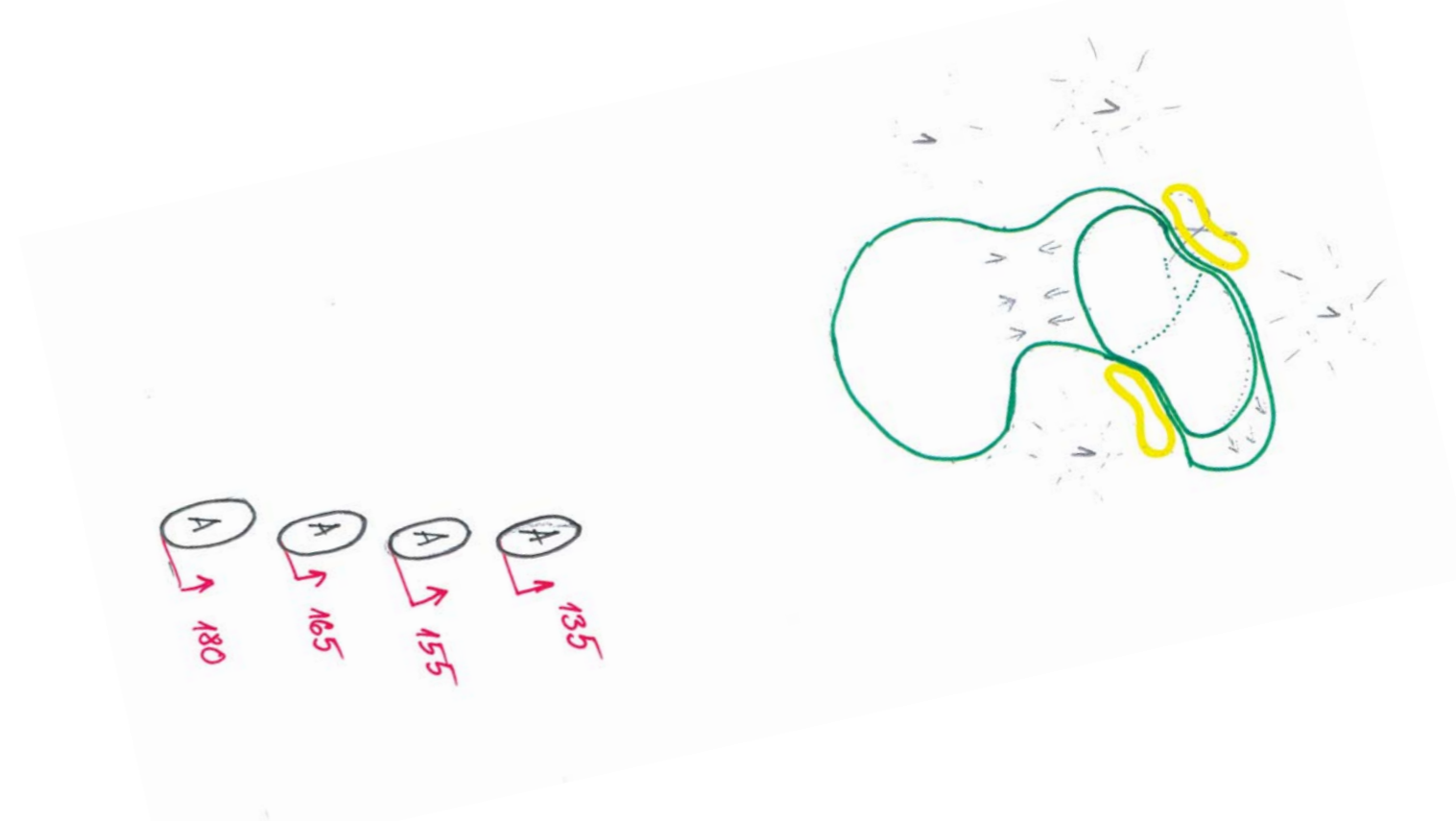
Následující dvoustrana:
Pohled z fairwaye
na green

Třetí jamka je par 3. Relativně krátká dráha využívá slavný princip diagonálního greenu – pokud si nejste stoprocentně jisti, nesmíte hrát přímo na jamku, ale do jiné části greenu, ze které vás následně čeká středně dlouhý až dlouhý první putt. Green je dostatečně široký a hluboký na to, aby se tam míček udržel prakticky každému. Diagonála je zvolena tak, aby bogey hráč měl po ráně vlevo od greenu snadný chip. Na jamce je zajímavá kombinace: strom vlevo a bunker před greenem vpravo.

Pokud provoz na hřišti dovolí a přejdete na sousedící odpaliště osmnácté jamky, absolvujete takzvaný „Malý lázeňský okruh“ – první tři jamky byly otevřeny na podzim roku 2012, osmnáctá jamka byla dokončena na jaře 2013.

Vlevo: Green

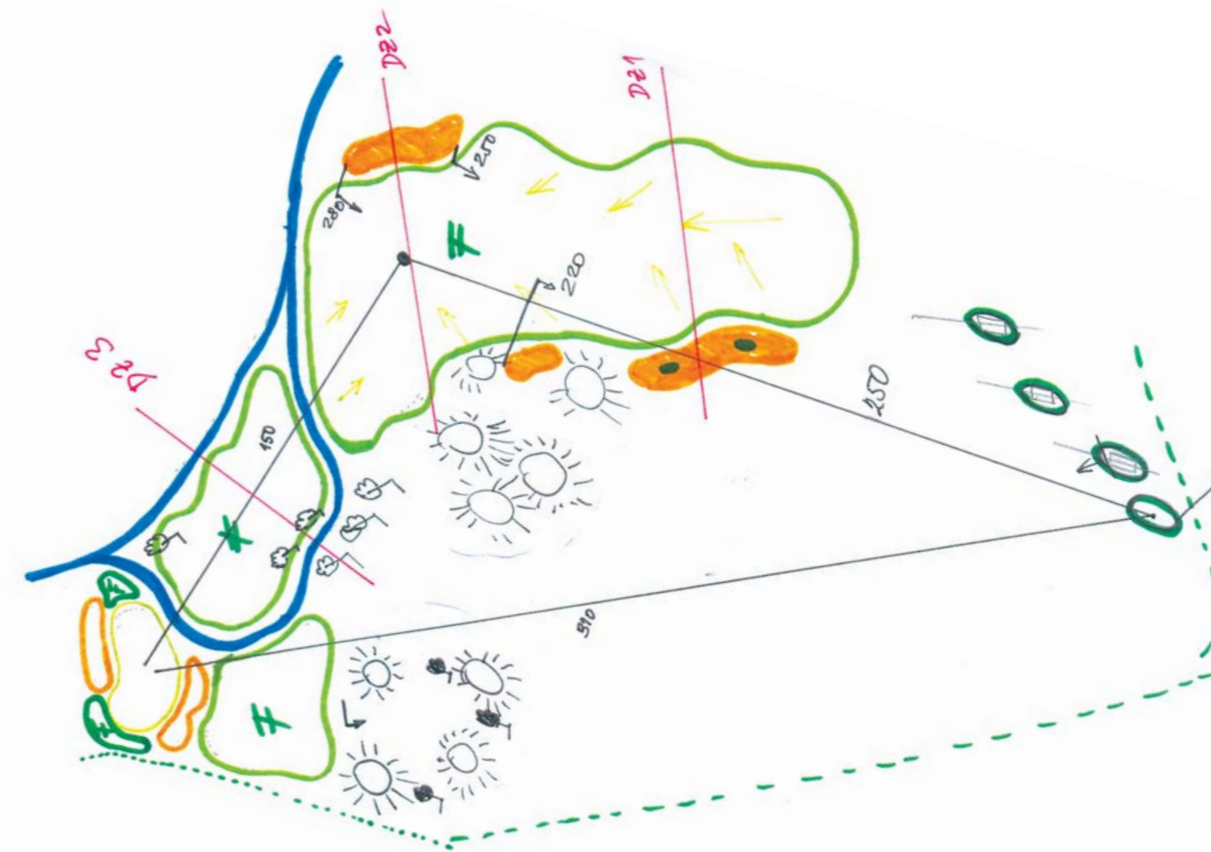
Vlevo: Zátíši s fairwayí

Vpravo: Bunker

4

Čtvrtá jamka vznikla v prostoru, kde se původně nacházely druhá a třetí jamka. Je to jeden z náročnějších parů 4. V průběhu výstavby se vylila spodní voda, čehož se velmi flexibilně využilo pro výstavbu dalšího šperku na tváři hřiště a jako technický oříšek pro bogey postup na této jamce – krásné romantické jezírko. Původní design Alana Babického obsahoval dvojitou fairway a možnost heroického přestřelu v délce asi 230 metrů a odlišné kontury okolí jamkoviště s klasickým předním bunkerem. Při realizaci se od těchto dvou charakteristik upustilo.

Vlevo: Pohled přes vodní překážku na green

*Vlevo: Ozdoba hřiště –
romantické jezírko*

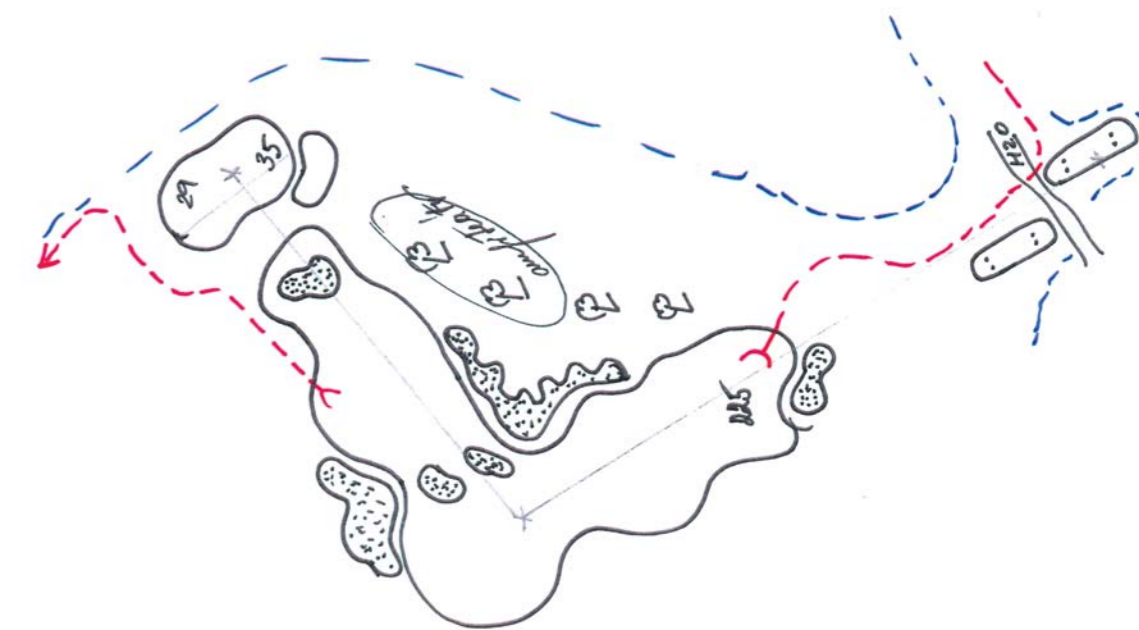

Vpravo: Green

5

Pětka je přepracovaná původní jamka číslo čtyři. Zachoval se její původní charakter, pouze prostor před greenem byl opatřen několika bunkery, které při pohledu z dopadové zóny první rány významně ztěžují výběr hole. Vyvýšené okraje písečných překážek budí dojem, že vlajka je těsně za nimi... ale není tomu tak. Aby rekreační hráči nehráli po pravé straně fairwaye, posunulo se odpaliště o 15–20 metrů dozadu, čímž se do hry dostal strom vpravo, jehož koruna byla původně přímo nad odpalištěm. Toto by mělo zajistit, aby hráči mířili první ránu opravdu tam, kam se má, tedy na fairway.

Vlevo: Pohled z odpališť

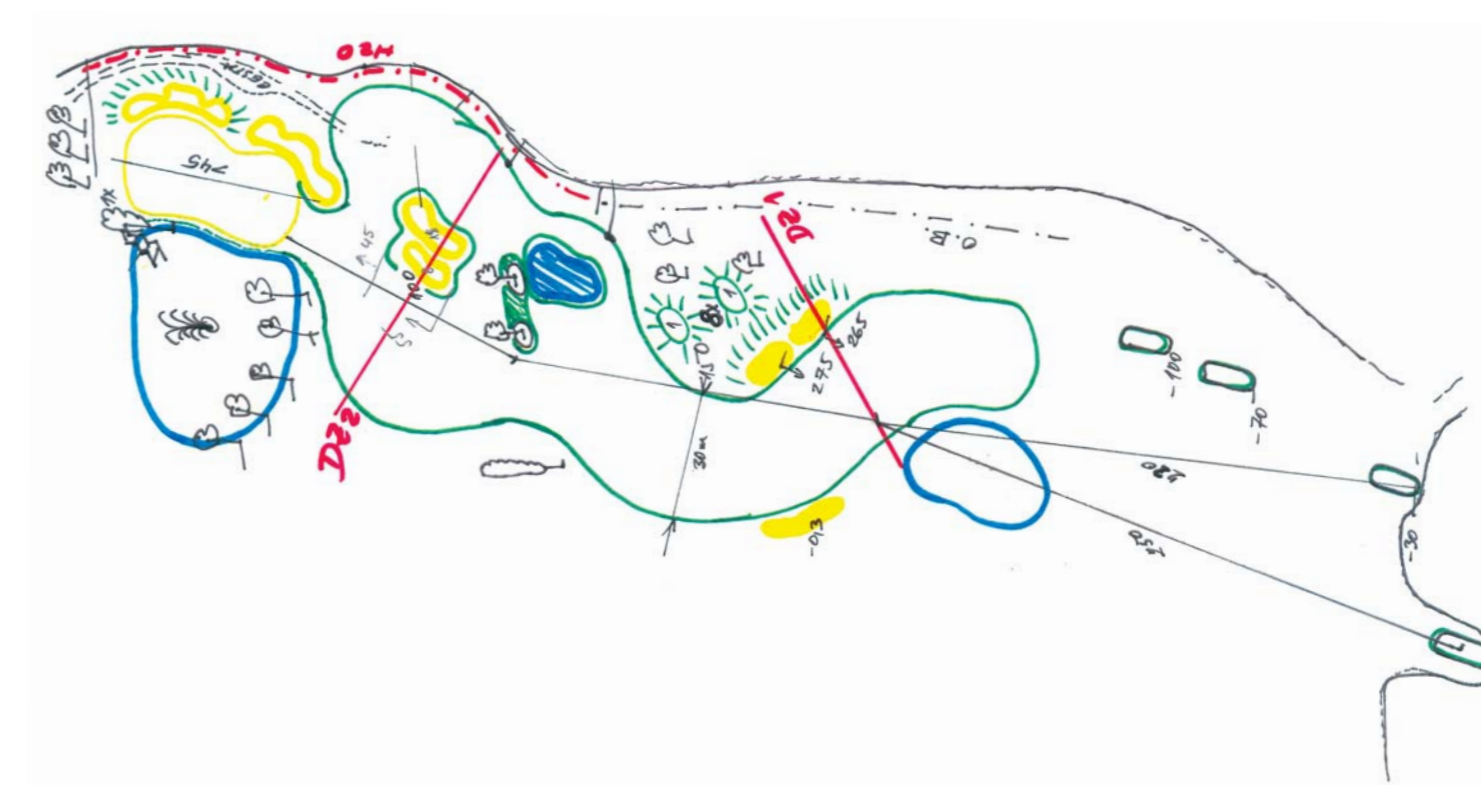
*Vlevo: Přechod z greenu
jamky č. 4 na odpaliště
jamky č. 5*

Vpravo: Detail na bunker

Šestá jamka byla původně velice obtížná, především svou druhou ranou – svým ratingem nezapadala do předchozího ani nového charakteru hřiště. Byl to jeden z nejtěžších parů 5 v republice – což bylo nefér vzhledem k té většině hráčů, kteří na Barboru chodili. Úpravou prostoru zhruba 100 metrů od greenu vznikla mnohem přátelštější jamka, která nic neztratila na své původní „síle“, jen umožňuje rozumný postup pro získání bogey. Nová odpaliště tak poskytují adekvátní výzvu i pro ženy a mládež. Špičkoví hráči můžou atakovat green druhou ranou.

Vlevo: Vodní překážka
a green

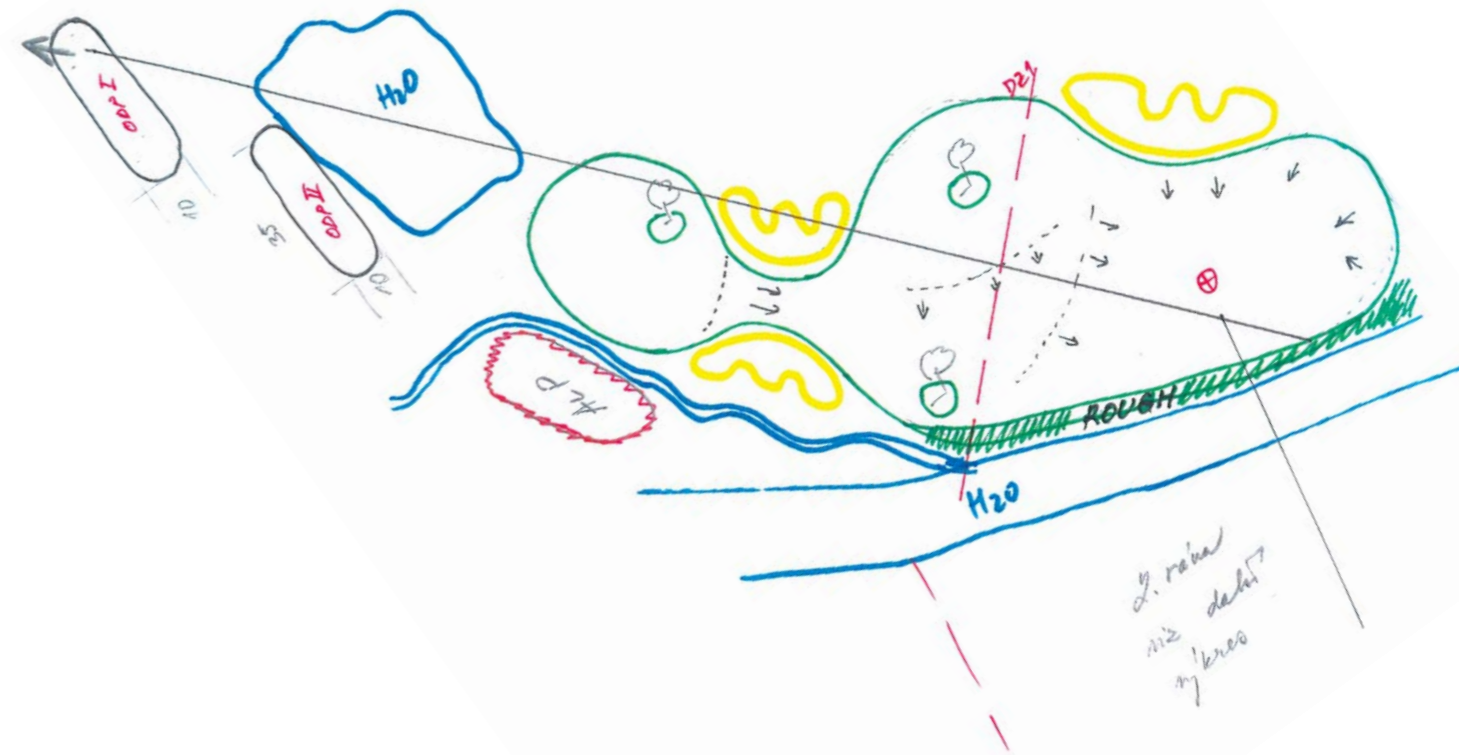
Vlevo: Odpaliště

Vpravo: Fairway

Sedmička je další jamkou, která vznikla celá znovu. Všichni ji považují za šťastné číslo, a tak je úmyslně roztomilá, technická a na rozdíl od hrubé síly, kterou vyžaduje předchozí jamka, zde přijde ke slovu jemná a přesná práce – i začínající hráči zde mají dobrou šanci na reálný par. I proto nakonec před greenem nejsou bunkery, které byly v původních nákresech, a green není tak vyvýšený, jak Babický původně zamýšlel. První rána není z nejdelších, druhá se pak hraje přes potok zvaný Bouřlivák na břeh rybníka Dub. Z greenu sedmičky vidí hráč nové jamky na druhé devítce. Green je přesně uprostřed nádherného březového háje. Bílé kmeny okolo greenu kontrastují na tmavém pozadí rybníční vody – je to jeden z nejhezčích pohledů v celém resortu. Ráno a večer, když jste na hřišti sami, je toto místo jedním z několika flakónů balzámu pro duši od slečny Barbory.

Vlevo: Green

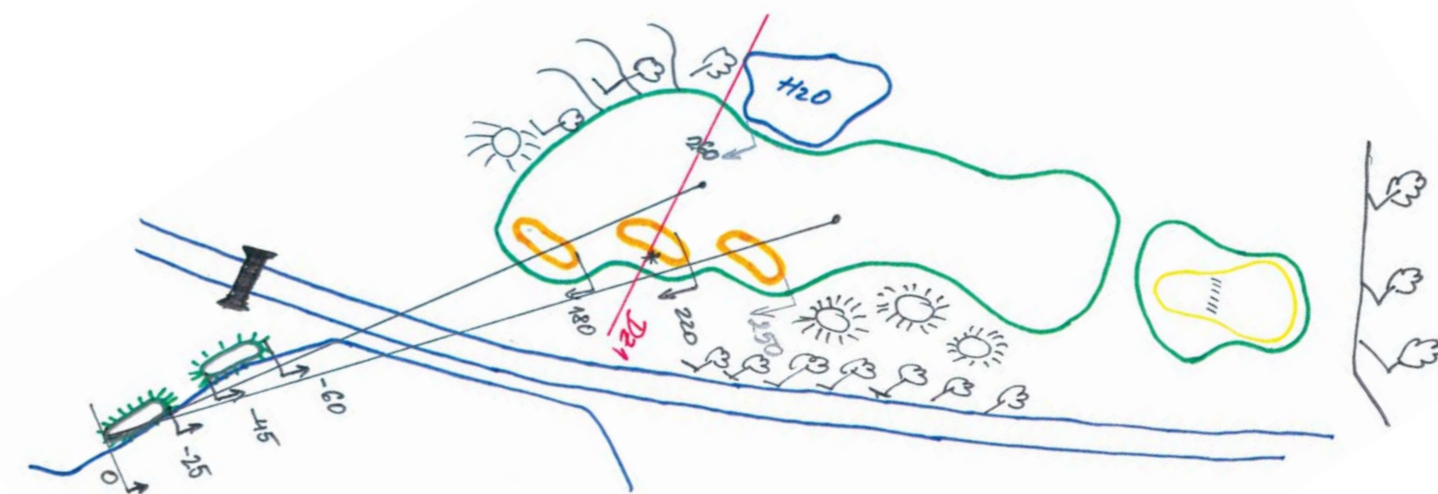
*Vlevo: Přechod k jamce
č. 7*

*Vpravo: Zátíší s jezírkem
a greenem*

Osmé odpaliště vás ukolébá svou malebností, ale pozor, čeká vás zatím nejtěžší první rána. Druhá polovina osmé jamky je původní šestka. Fairway a green zůstaly ve staré podobě, hraje se jen pod jiným úhlem. A podruhé přichází do hry Bouřlivec. Poněkolkáté se tu vytváří prostor pro víc variant hry podle toho, co si můžete technicky dovolit. Kdo chce hrát první ránu blízko ke greenu, míří více doprava, ale Bouřlivec má až velmi citelně ve hře. Stačí malinká technická chybička a míček skočí ve vodě.

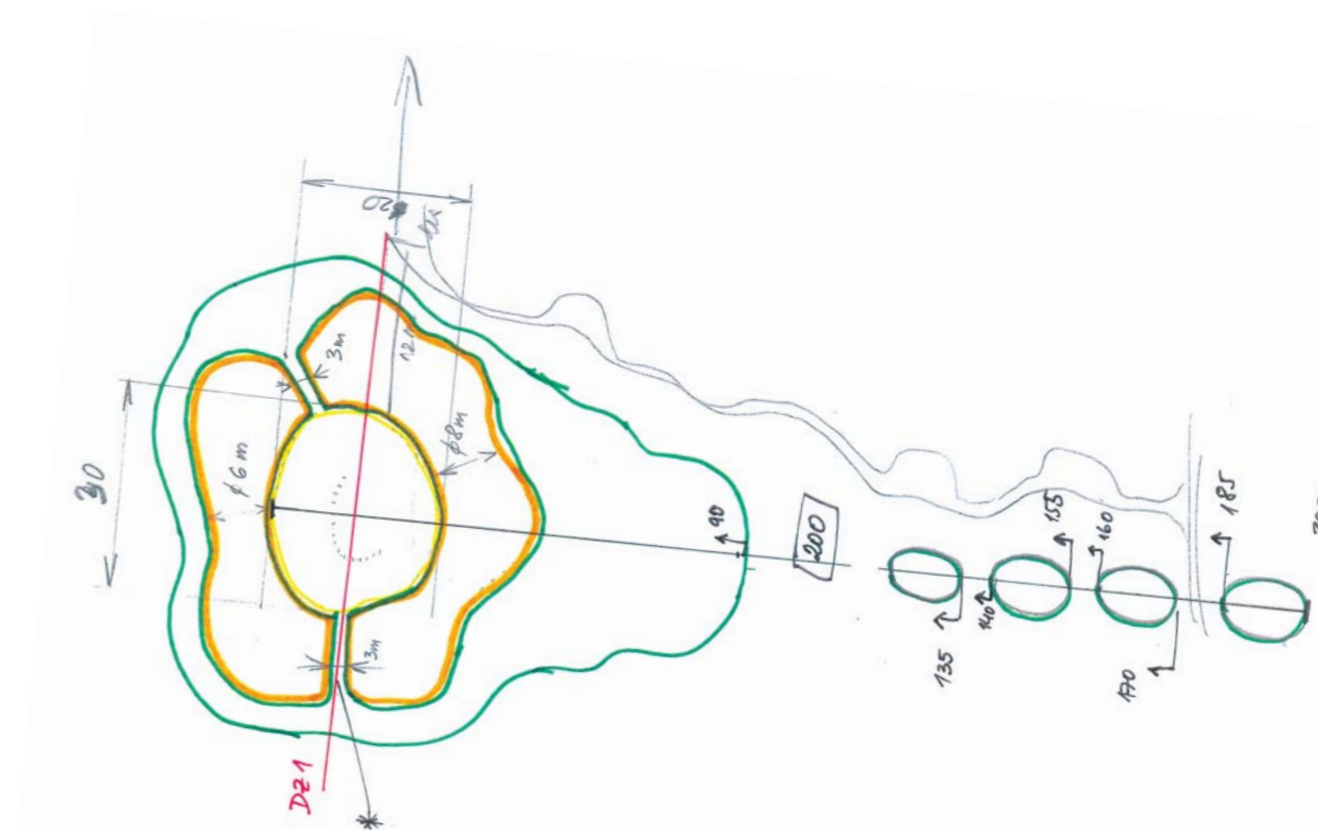
*Vlevo: Jamka. O tom to
všechno je*

Vpravo: Fairway

Závěr první devítky je doslova a do písmene vyřezán v lese. Při návrzích napadlo Alana Babického, že by tam mohl vzniknout průsek. Ostatním „otcům zakladatelům“ hřiště se tento nápad líbil, a tak vznikla další zcela nová jamka. Rána má 150 metrů, hraje se z vyvýšených odpališť. Posledních 20 metrů jamky už není chráněno stromy, takže velkou roli často hraje zleva přicházející protivítr. Na odpalištích panuje naprosté ticho, nehne se ani větvička, a najednou, 25 metrů před greenem, jako když vstoupíte do větrného tunelu. Proto je bunker před greenem o „dvě hole blíže“ k odpalištím („dvě hole“ je očekávaná běžná síla zdejšího větru). Tahle jamka je zkrátka a dobře velká výzva z pohledu výběru hole.

Vlevo: Přístup na green
pro náročné

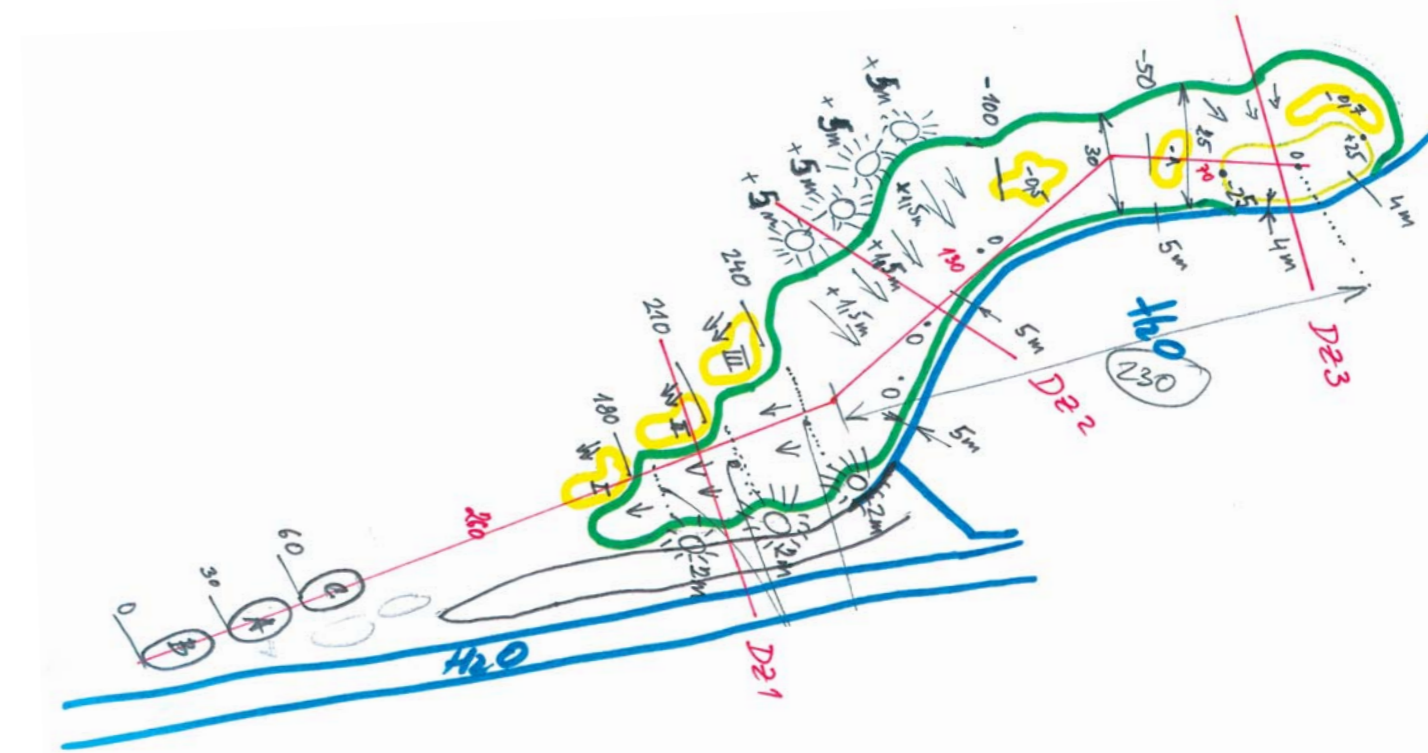
*Vlevo: Pohled z odpaliště
až na green*

Vpravo: Potok Bouřlivec

10

Desátá jamka je zcela plnohodnotný par 5 se vším všudy. První rána nahoru do svahu je těžká – musíte se trefit mezi bunker vlevo a vegetaci vpravo. Navíc každý má snahu dát do kopce pořádnou ránu, čímž paradoxně délku úderu zkrátí. Podle toho, jak dobře a daleko ji zahrajete, máte až tři strategické varianty druhé rány, což nebývá zvykem. Ti nejlepší mohou hrát druhou ránu přes rybník – zcela jinudy, než vede fairway. Ta se táhne podél rybníka, a je obtížná co se vzdálenosti i směru týče. Tento par 5 se od běžných parů 5 liší tím, že snaha zahrát druhou ranou blízko ke greenu se může citelně vymstít. Při postupu fairwayí musí být druhá rána velmi „ukázněná“ a technicky velmi přesná. Design a topografie greenu na desítce je jeden z nejzdařilejších retro bonbónků na celém hřišti.

Vlevo: Pohled přes vodní plochu na green

*Vlevo: Bříza – překážka
ve hře na fairwayi*

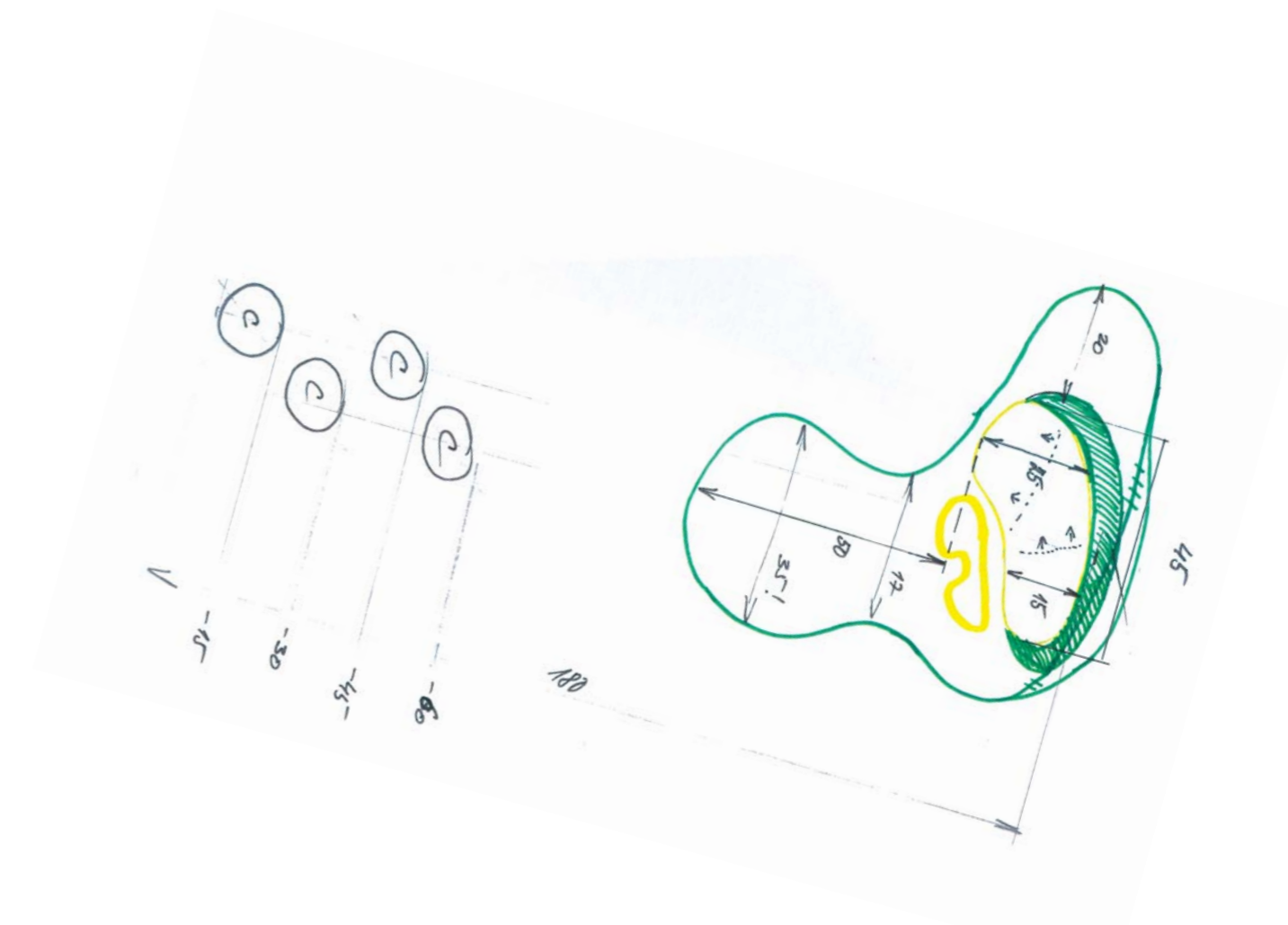

Vpravo: Fairway a bunker

11

Jedenáctka je nejdelsí par 3 na hřišti s největším greenem. Alan Babický se v rámci technických možností pokusil vytvořit co nejrovnější green. „Absolutně rovný green ale neexistuje, kvůli spádovosti vody,“ říká Alan a dodává, že rovné greeny mají jednu obrovskou výhodu: okamžitě vidíte, jestli jste zahráli technicky dobře, nebo špatně. „Za greenem nakonec vznikly kvůli melioraci dvě malé vodní překážky. Ty v původním designu nebyly a vyžádala si je sama příroda.“

Vlevo: Green poblíž
lesního porostu

Vlevo: Pohled z odpaliště

*Vpravo: Symbióza přírody
a hřiště*

12

Originální a technicky velmi náročná dvanáctka má na první ráně jeden bunker vpravo a na druhé ráně jeden těsně před greenem. Nádherný průstřel vede z lesa ven na úbočí a do hry se tady opět dostává vítr. Navíc ti, co budou první ranou mířit příliš vpravo či snad přestřelí pravý bunker, nezískají ani nejmenší výhodu. Ránu je třeba zahrát na vyvýšenou levou stranu, odkud je nejsnazší přístup na green. Pro rekreační hráče je to jasně jamka na tři rány. Pokročilá druhá rána na green je technicky velmi obtížná, protože hrajete z pozice, kdy máte míček pod úrovní nohou a green je úmyslně vytvarovaný tak, aby správnou ránu udržel – vy musíte jen přesně zamířit... V okolí fairwaye zůstalo několik stromečků, aby byl zachován ráz normální české krajiny. Dvanáctka, nejoblíbenější jamka autora hřiště Alana Babického, není žádná „americká či anglická“ jamka v Čechách, ale „naše vlastní česká jamka“...

Vlevo: Green

*Vlevo: Z fairwaye na
odpaliště*

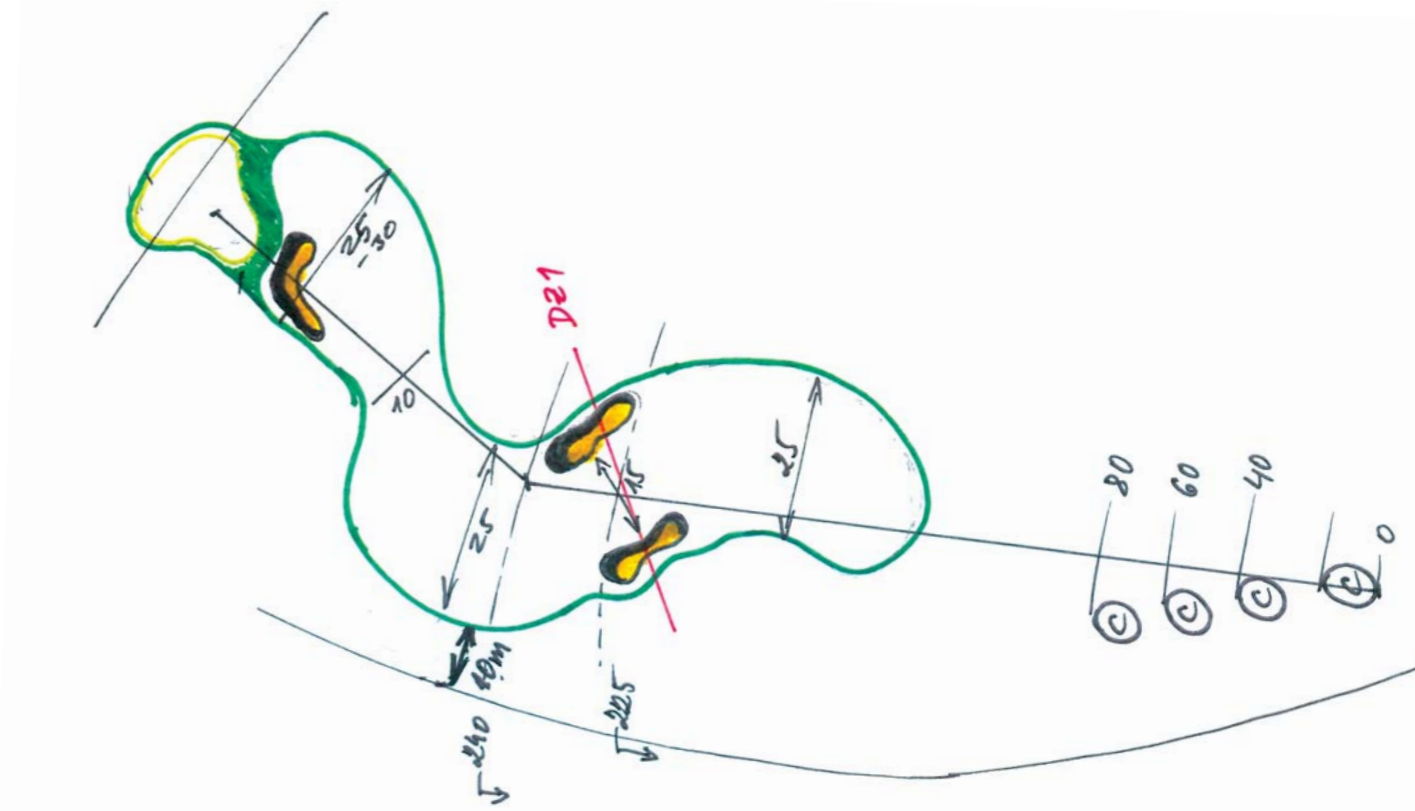
*Vpravo: Z fairwaye na
green*

13

Následuje velmi malebné místo pro odpal jamky číslo třináct. Je to jedno z nejhezčích míst na hřišti. Velmi náročnou první ranou musí hráč prostřelit asi patnáctimetrový průsek ve stromech. A ano, je to ta slavná golfová situace, kterou miloval Bobby Jones, kdy se musí trefit naprosto přesně velmi úzká mezera a rána po průletu jemně ohnout. Jednou z dominant třinácté jamky je biozóna umístěná ve středu fairwaye – vyžádala si ji příroda, v původním designu nebyla, neboť se nachází přímo ve středu dopadové zóny příliš agresivní rány. Tato skutečnost činí z jamky strategický oříšek pro všechny kategorie hráčů. Členitý green je zasunutý do protějšího lesa. Krátká rána není zárukou šance na jeden putt, green je umístěn v blízkosti vodní plochy. Po levé straně jamky vede pokračování bývalého železničního valu, kterému se říkalo šachetní vlečka.

Vlevo: Náročná první rána skrz lesní průsek

Vlevo: Green

Vpravo: Fairway

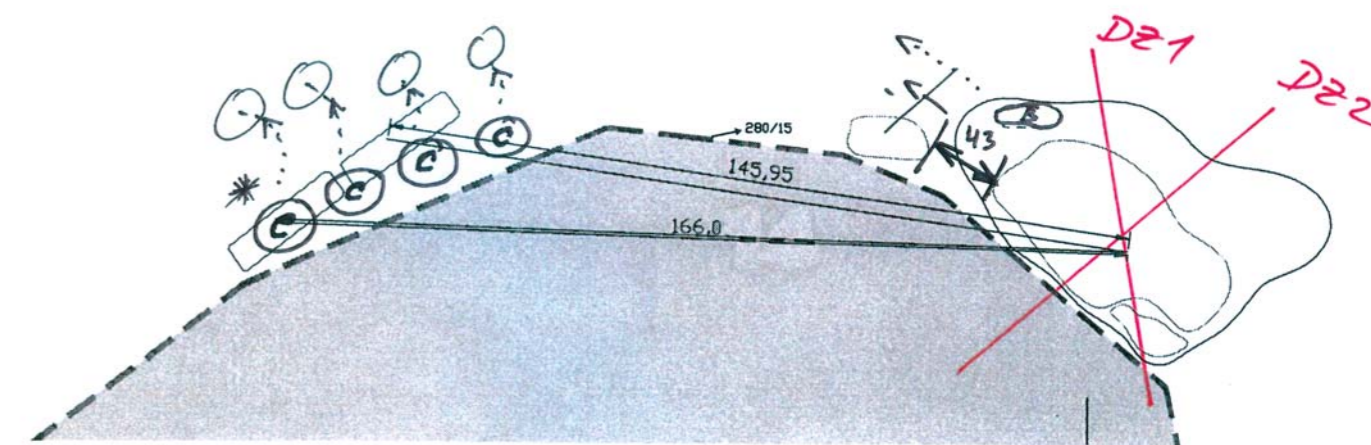

14

Po dvou technicky náročných parech 4 si hráč může odpočinout během zhruba stometrové procházky. Vpravo je patrný okraj rybníka, kde se měla podle původního designu nacházet čtrnáctá jamka, klasický „zátokový“ par 3 přes cíp vodní překážky.

Čtrnáctka je obtížný a půvabný par 3. Odpaliště jsou uspořádána do tvaru vějíře – každá výkonnostní kategorie hráčů tedy přichází do greenu z jiného úhlu. Těžká první rána, skloněný green, hluboký bunker vlevo a vpředu, vodní překážka vpravo. Okolí je velmi obtížně čitelné – na odpališti máte pocit, že stojíte na úrovni greenu – ale až na něm budete, otočte se a uvidíte, jak moc jste se mylili. A také pochopíte, proč jste možná green přestřelili.

Vlevo: Fairway

*Vlevo: Nečekaný spád
jamky zpoza greenu*

*Vpravo: Hřiště
maximálně respektuje
přirozený terén*

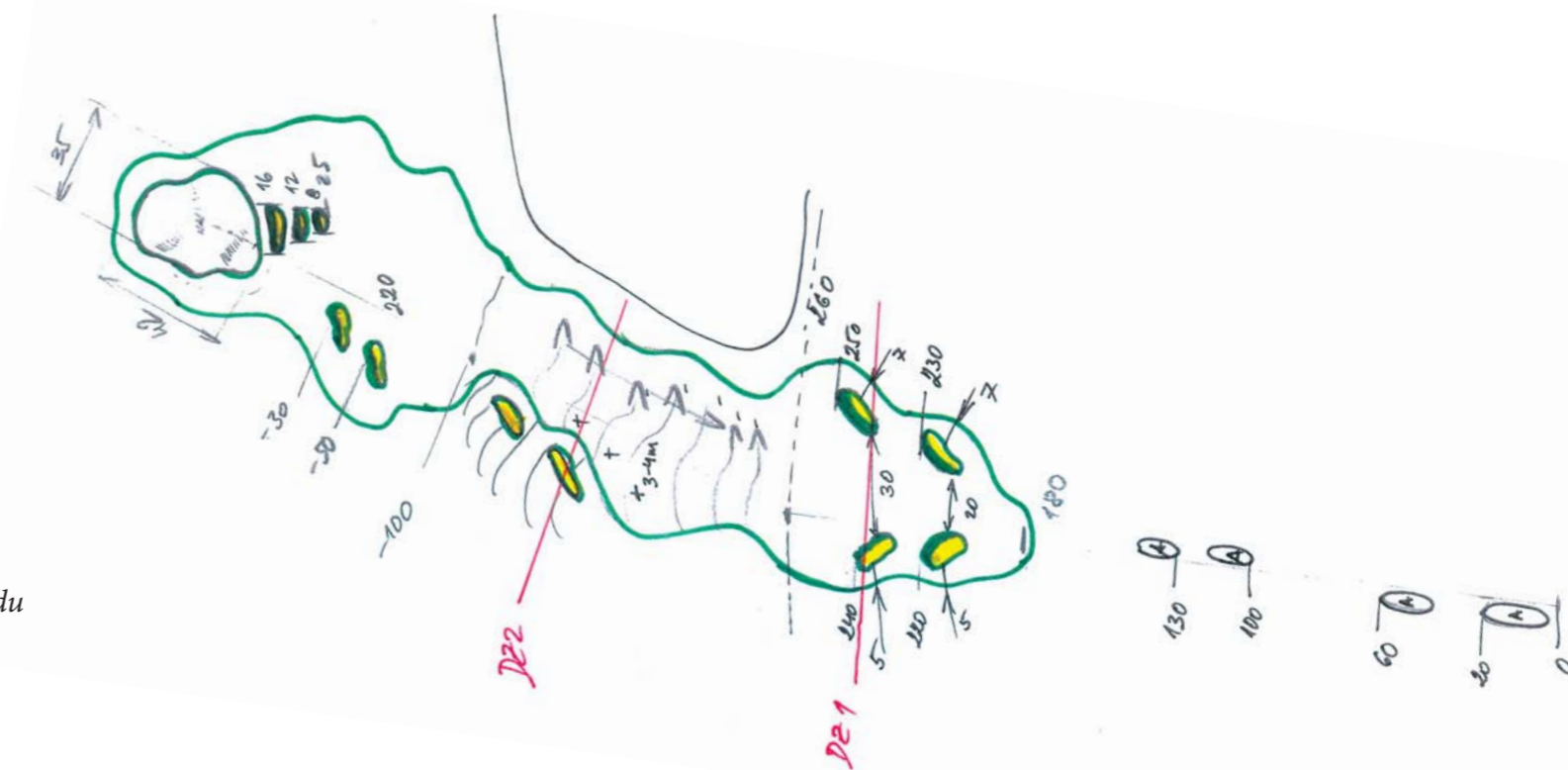

15

Patnáctá jamka, opticky velmi náročný par 5. Budete mít pocit, že nemáte kam hrát, ale pokud zvolíte správný postup a hole, překážek si ani nevšimnete. „Nemyslím, že by se někdo měl pokoušet dostat druhou na green... Ne že by se to nedalo dostřelit, nemá ale smysl tam útočit,“ říká Babický. První rána se velmi těžce míří. Hráči mají před sebou ohromný prostor a člověk se nemá podle čeho zorientovat. Když uděláte chybu, dostanete se za les a nemáte úhel pro klíčovou druhou ránu. Musíte ji posadit na vyvýšený prostor za příčnou vodní překážkou, stromem a asi nejhlubším bunkerem na hřišti. Rána ale nesmí být moc dlouhá, abyste se nedostali příliš blízko ke greenu. Ani tady by to neznamenal, že byste byli blíž vítězství. Nezapomínejte, že délka rány do greenu není určena tím, jak daleko dostřelíte ránu předtím, ale jaké má green kontury a kde je umístěna jamka. Vyvýšený green je vidět z místa odpalu druhé rány, za greenem je prudký svah do vodní překážky. Patnáctka je zkrátka vyšperkovaná délkově i strategicky, je to jeden z hráčských vrcholů na druhé devítce – ale pozor, ještě není konec...

Vlevo: Zavlažování
fairwaye v místě dopadu
dokonalé první rány

*Vlevo: První ránu je
potřeba dobře umístit*

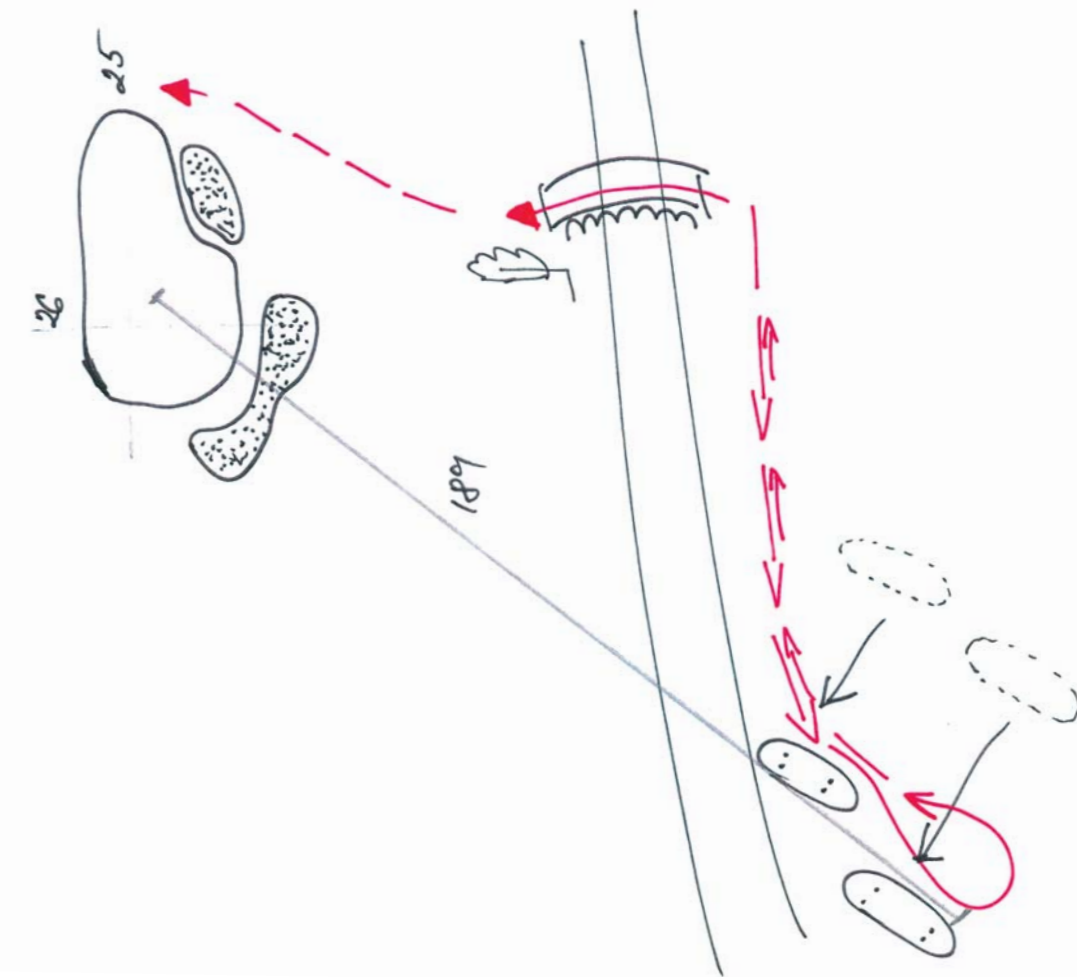
*Vpravo: Hra je v plném
proudu*

16

Šestnáctka je původní sedmá jamka. A již potřetí se rekreačním hráčům dostává do hry potok Bouřlivec. Jamka je sama o sobě pro rekreační hráče jen středně obtížná, nejvyšší výzvou tak zůstává výběr hole, protože hráč je schovaný za lesem a polovinu trajektorie letí rána na otevřeném prostranství. Pro soutěžní hráče je jamka významně složitější s ohledem na hraniční délku hratelnou železem. Vyobrazený bunker, vzpomínka na minulý design, je jedna z místních rarit.

Vlevo: Točna u odpaliště

Vlevo: Bunker a green

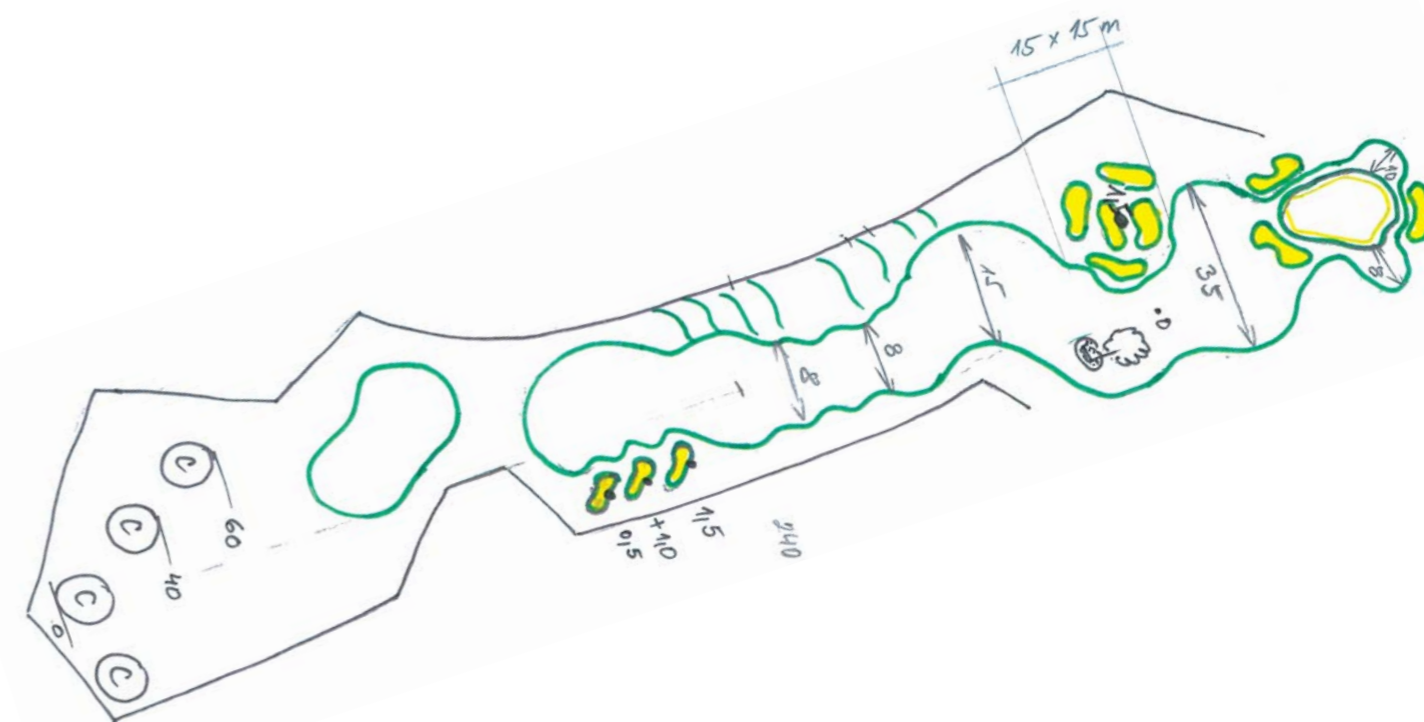
*Vpravo: Překážka mezi
fairwayemi jamek č. 5,
9, 16*

17

Následující sedmnáctá jamka je velmi přehledný, krátký a nekomplikovaný par 5. Penalizační jamka par excellence přesně dle definice. Vpravo i vlevo vodní překážka víceméně po celé délce. Dobrý hráč se dostane dvěma ranami na green a má šanci na birdie před těžkou poslední jamkou.

Vlevo: Lavička, čistič míček a tabule

Vlevo: Fairway

*Vpravo: Zpětný pohled
z greenu na fairway*

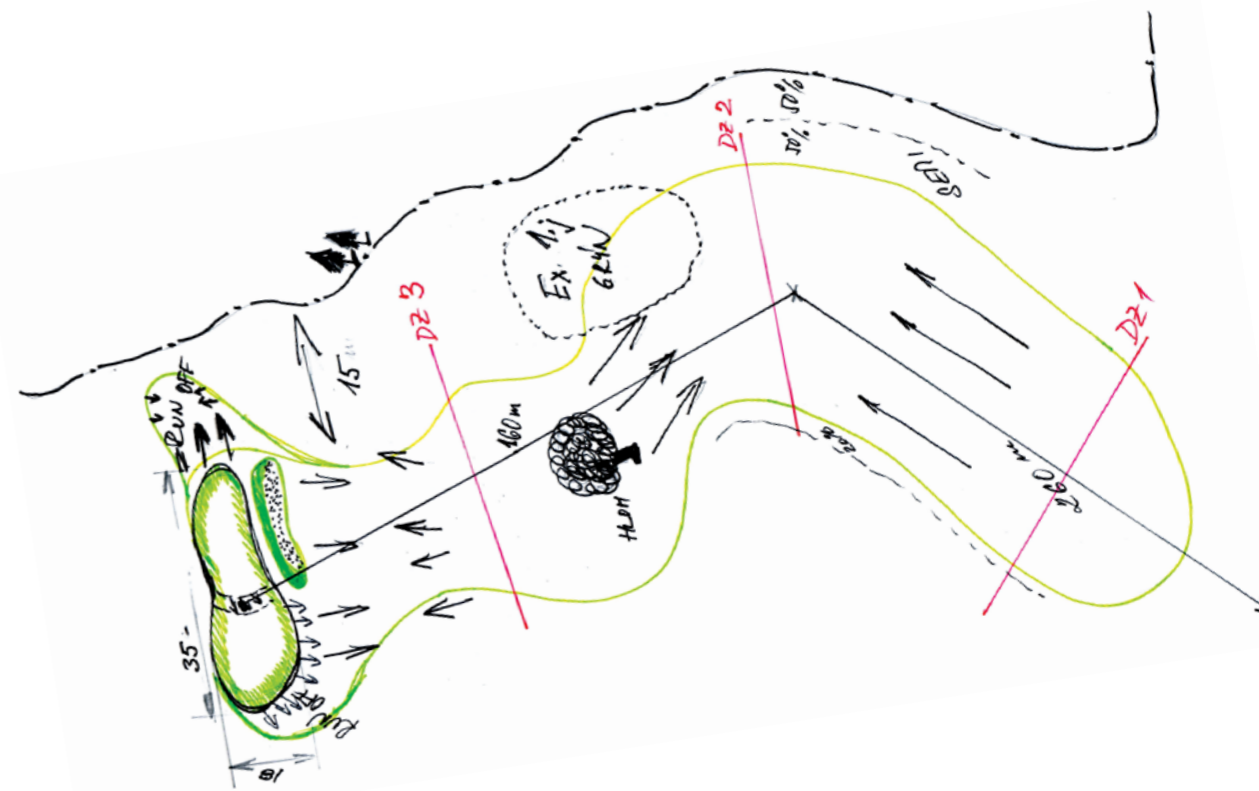

18

Galantní dogleg osmnácté jamky hrané z vyvýšeného odpaliště na doleva se stáječící fairway je soutěžní, spirituální i technické vyvrcholení celého hřiště. Dlouhý par 4 má obtížnou první ránu, druhá obsahuje další Alanův chyták: většina hráčů hraje z pozice do svahu, čímž se jejich rána stává vyšší a kratší. Za greenem je onen zmiňovaný majestátný strom, který má areál ve svém logu.

Gratulujeme! Nyní jste s námi prošli všech osmnáct jamek golfového hřiště Barbora. Pro strategicky zdatné se jedná o osvěžující procházku s chytrým golfem, kdy délka ran není to nejdůležitější. Ti ostatní možná pohlédnou hlouběji do nitra své golfové duše a přiučí se leccemu z golfové strategie. Obojí necht' vám je příjemným zážitkem. Tak, a teď už jen vzhůru na hřiště!

Vlevo: Pohled
z posledního odpaliště

*Vlevo: Tudy se dostanete
na osmnáctou fairway*

*Vpravo: Poslední jamka
na hřišti*

Z Á V Ě R

Golf Resort Barbora je klasickou ukázkou toho, jak láska ke hře a k české krajině mohou přiblížit lidem tak krásný sport, jakým je golf. Areál má vynikající driving range – prostor k tréninku odpalů – a další tréninkové plochy: putting green, chipping green, cvičné bunkery... a samozřejmě také klubovnu, klíčovou část každého vyspělého areálu, pro mnohé jednu z nejdůležitějších částí hřiště vůbec. Golf totiž už dávno není rezervován elitám, stala se z něj standardní společenská záležitost pro kohokoliv. Areál nepůsobí nijak velikášsky – na golfové hřiště mají totiž chodit lidé, nemá je odradit příliš velká cena a nabubřelá image. Musí se tam zkrátka cítit jako doma... a to je i cílem Barbory. Ukázat lidem krásu a inteligenci golfu a poskytnout jim místo, kde se budou moci setkávat. Nezapomíná se ale ani na firemní aktivity, na Barboře se pořádají golfové akce a turnaje na špičkové úrovni.

Hřiště žije v symbióze s přírodou, můžete na něm potkat jezevce, srnky, bažanty, divoké kachny, v potoku Bouřlivci uvidíte pstruhy nebo raky. Jediným industriálním prvkem, který uvidíte, je starý tovární komín. Jinak se kromě hřiště můžete kochat krásami okolních Krušných hor. Barbora je skvělé hřiště, na kterém se budete cítit báječně.

Pokud máte rádi kvalitní golf, Golf Resort Barbora je pro vás jasná volba.

S H R N U T Í

Golf Resort Barbora vznikl v roce 2004 jako soukromý projekt golfových nadšenců. Původní hřiště mělo pouze tři jamky a sloužilo k pobavení svých majitelů. Postupem času se však rozrůstalo a dnes je na místě, kde kdysi stával důl Barbora, standardní osmnáctijamkové hřiště navržené podle nejmodernějších zásad golfové architektury předním českým golfovým expertem ing. Alanem Babickým, MBA. Nachází se 86 km od Prahy, 18 km od dálnice na diagonále Liberec–Ústí nad Labem–Děčín–Teplice–Most–Chomutov–Karlovy Vary. Hřiště zabírá téměř 75 hektarů půdy a 5 hektarů vodních ploch. Vkusná naturální kompozice respektuje přirozený řád krajiny, do které byly organicky zasazeny golfové jamky vhodné pro rekreační hráče i profesionální golfisty. Hřiště má na české poměry unikátní gradaci a strategickou vyspělost. Green osmnácté jamky, majestátního par 4, se nachází ve stínu ohromného stromu, symbolu Golf Resortu Barbora.

Golf resort Barbora was established in 2004 as a private project by golf fans. On the original golf course there were three holes only and it served as entertainment for its owners. However it expanded with time and today there is on the place of the ex pit Barbora a standard eighteen pit golf course. It was projected according to most modern principles of the golf architecture by a Czech golf expert Ing. Alan Babický, BA. It is situated 86 km from Prague, 18 km from the highway on diagonal Liberec–Ústí nad Labem–Děčín–Teplice–Most–Chomutov–Karlovy Vary. It takes up almost 75 hectares of land and 5 hectares of body of water. Natural composition of the golf course respects natural order of the landscape into which golf holes were effectively set. They are suitable for both amateur players and professionals. The golf course has unique gradation and strategic advance level for the Czech conditions. The green of the eighteen hole – the magnificent par 4 – is situated in the shadow of the huge tree which is the symbol of the Golf resort Barbora.

Das Golfressort Barbora wurde im Jahre 2004 als Privatprojekt von Golffans gegründet. Der ursprüngliche Golfplatz hatte nur drei Golflöcher und diente nur für das Vergnügen von denen Eigentümer. Im Laufe der Zeit ist es jedoch grösser geworden und heute gibt es auf der Stelle, wo die Grube Barbora mal gestanden ist, ein Standardgolfplatz mit achtzehn Löcher, der nach den modernsten Prinzipien der Golfarchitektur von einem bedeutenden tschechischen Golfexperten Ing. Alan Babický, MBA entworfen wurde. Der Golfplatz befindet sich 86 km von Prag und 18 km von der Autobahn auf der Diagonale von den Städten Liberec–Ústí nad Labem–Děčín–Teplice–Most–Chomutov–Karlovy Vary. Der Golfplatz nimmt fast 75 Hektar von Land und 5 Hektar von Wasserfläche ein. Die Naturkomposition respektiert die Naturordnung der Landschaft, in der die Golflöcher effektiv eingesetzt wurden. Sie sind sowohl für die Amateure als auch für die Professional geeignet. Der Golfplatz hat auf die tschechischen Verhältnisse einzigartige Steigerung und strategische Reife. Der Green des achtzehnten Loch, des majestätischen Par 4, befindet sich im Schatten eines riesigen Baum, dem Symbol des Golfresort Barbora.

«Golf Resort Barbora» был основан в 2004 г. любителями гольфа, как частный проект. Изначально на гольфовом поле было только три лунки, служащие для развлечения его владельцам. Со временем, однако, поле увеличивалось и сегодня на месте, где когда-то находилась шахта «Barbora», находится стандартное гольфовое поле с восемнадцатью лунками, спроектированное в соответствии с современными принципами архитектуры гольфовых полей, ведущим чешским экспертом на гольф – инженером Аланом Бабицким. Поле расположено 86 км от Праги, 18 км от шоссе по диагонали Либерец–Усти над Лабем–Дечин–Теплице–Хомутов–Мост–Карловы Вары. Поле охватывает почти 75 га земли и 5 га водной поверхности. Изящная натуральная композиция сохраняет естественное расположение местности и гольфовые лунки, подходящие для игроков-любителей и профессионалов, в ней были размещены целесообразно и органично. Поле отличается, в чешских условиях, уникальной градацией и стратегической зрелостью. Грин восемнадцатой лунки, величественного пар – 4, находится в тени огромного дерева, символа «Golf Resort Barbora».

Golf Resort „Barbora” powstał w 2004 roku jako prywatny projekt amatorów golfu. Pierwotne pole golfowe miało zaledwie trzy dołki i było wykorzystywane tylko przez swoich właścicieli do gry rekreacyjnej. Stopniowo jednak rozrastało się i dzisiaj na miejscu byłej kopalni „Barbora” znajduje się standardowe osiemnastodołkowe pole golfowe zaproponowane z godnie z najbardziej nowoczesnymi zasadami architektury golfowej przez wybitnego czeskiego specjalistę w dziedzinie golfu – ing. Alana Babickiego, MBA. Golf Resort „Barbora” z polem golfowym zajmującym prawie 75 hektarów gruntów i 5 hektarów obszarów wodnych, znajduje się 86 km od Pragi, 18 km od autostrady, na przekątnej Liberec–Ústí nad Labem–Děčín–Teplice–Most–Chomutov–Karlovy Vary. Gustowna kompozycja naturalna respektuje naturalny porządek krajobrazu, w który zostały organicznie wtopione dołki golfowe przeznaczone dla rekreacyjnych graczy, jak również dla zawodowych golfistów. Pole golfowe ma jak na czeskie warunki unikalną gradację i poziom strategiczny. Green osiemnastego dołka, majestatycznego para 4, leży w cieni dużego drzewa, będącego symbolem Golf Resortu „Barbora”.

*Vlevo: Jamky č. 5 a 16
(původní jaky č. 4 a 7)*

Vpravo: Klubovna

Alan Babický

SLOVO NAKONEC

Každý z nás má své sny. Kluci chtějí závodit ve formuli 1, být kosmonauty a větší kluci chtějí měnit svět a dělat business. Málokomu z nás se splní ty opravdu dětské sny, a spousta z nás uvěří, že dokáže svět změnit. Každý může začít ve svém nejbližším okolí a místě, kde žije. Udělat své nejbližší okolí hezčí a zpříjemnit život těm lidem, které známe osobně, kteří s námi sdílejí společný životní prostor a mají stejný vztah k místu, kde žijeme.

Petr Ocásek

Mým snem bylo udělat něco pro severní Čechy, pro Teplicko – kraj, který mám rád. Chtěl jsem pomoci vybudovat místo, kde by při jedné z nejkultivovanějších her světa mohli odpočívat, bavit se, relaxovat a vzájemně se potkávat lidé všech generací, od milých dětí až po vážené seniory.

Petr Benda

Barboru považuji za své dítě – a samozřejmě jsem si dobře vědom, že na rozdíl od populárního přísloví má toto dítě mnoho otců. Alan Babický, Petr Ocásek, Jiří Bubla, a mnoho dalších, bez těch všech by hřiště nikdy nevzniklo. Těm patří dík největší. Seznam těch, které by bylo na tomto místě záhodno zmínit, tím ale zdaleka nekončí.

Jiří Bubla

Rád bych poděkoval všem, kteří svou podporou, penězi, vlivem a pracovním nasazením pomohli tento můj sen uskutečnit. Také bych vás rád všechny na Barboru pozval – nebudete zklamáni. My, kteří v severočeském kraji žijeme, to místo milujeme.

Petr Benda

GOLF RESORT BARBORA

Zdeněk Strnad

Spolupracovali: Petr Ocásek, Jiří Bubla, Alan Babický

Redakce: Petr Novotný

Fotografie: Adéla Bendová, archiv Golf Resortu Barbora, a. s.

Grafická úprava: akademický malíř Jiří Řezáč

Sazba: René E. Ciasnoha

Vydal Columbus holdings, spol. s r.o., v Praze roku 2013

Vydání první

COLUMBUS

Kostnické náměstí 592/7,

Praha 3, 130 00

www.columbus.cz